

Sygn. akt: XU-422/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 10 grudnia 2013r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **M. W. (1)**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 18 czerwca 2012r. znak: WZON. (...)

w sprawie **M. W. (1)**

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

1. oddała odwołanie.
2. nie obciąża stron kosztami postępowania.

Sygn. akt X U 422/12

UZASADNIENIE

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) orzeczeniem z dnia 18 czerwca 2012r. utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W., który orzeczeniem z dnia 13 marca 2012r. nie zaliczył wnioskodawczyni M. W. (1) do osób niepełnosprawnych.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawczyni wносиła o zmianę orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu i zaliczenie jej do osób niepełnosprawnych, nie wskazując stopnia niepełnosprawności.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lutego 2012r. wnioskodawczyni M. W. (1) wystąpiła do strony pozwanej z wnioskiem o ustalenie stopnia niepełnosprawności. We wniosku podała, że ustalenie stopnia niepełnosprawności jest potrzebne dla celów:

- 1) odpowiedniego zatrudnienia i szkolenia.
- 2) zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze.
- 3) korzystania ze świadczeń pomocy społecznej.

Wnioskodawczyni do dnia 29 lutego 2012r. posiadała orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności, symbol 05-R.

W dniu 13 marca 2012r. Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. nie zaliczył wnioskodawczyni M. W. (1) do osób niepełnosprawnych. Zdaniem Powiatowego Zespołu stwierdzone u wnioskodawczyni skutki schorzeń nie obniżają w sposób istotny zdolności do wykonywania pracy ani nie powodują istotnych ograniczeń w pełnieniu ról społecznych.

Z wydanym orzeczeniem wnioskodawczyni nie zgodziła się i wniosła odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności.

Na skutek wniesionego odwołania Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 2012r. orzeczenie Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 13 marca 2012r. utrzymał w mocy.

Orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu zostało wydane na podstawie analizy dokumentacji medycznej, przeprowadzonego wywiadu i badania lekarskiego wnioskodawcy. Zdaniem Wojewódzkiego Zespołu stan zdrowia wnioskodawczyni nie daje podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Dowód: akta WZON znak:(...)

Postanowieniem z 31 lipca 2012r. Sąd na zasadzie art.468 § 1 i § 2 pkt.4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia stopnia niepełnosprawności u wnioskodawcy w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – Dz.U.123, poz.776 oraz § 3 pkt 2 rozp. MGPIPS z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności – Dz.U.139, poz.1328., a w szczególności ustalenia czy wnioskodawczyni może zostać zaliczona do jednego ze stopni niepełnosprawności.

W wydanej w dniu 25 października 2012r. opinii i w dniu 09 marca 2013r. opinii uzupełniającej biegły sądowy chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawczyni min. stan po urazie kręgosłupa szyjnego, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego i wydali opinię, że wnioskodawczyni nie jest osobą niepełnosprawną. Zdaniem biegłych sądowych przewlekłemu zespołowi bólowemu kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego w przebiegu zmian pourazowych nie towarzyszą istotne objawy korzeniowe i ubytkowe, a demonstrowane ograniczenie ruchomości kręgosłupa ma podłoże agrawacyjne.

Dowód: opinia biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa z dnia

25.10.2012r. i z dnia 09.03.2013r. - k. 8 17 akt.

Wnioskodawczyni nie zgodziła się z wydaną w sprawie opinią, ale nie wniosła do niej merytorycznych zastrzeżeń. Podniosła, że lekki stopień niepełnosprawności jest jej potrzebny do uzyskania dofinansowania aparatu słuchowego, gdyż przeszła operacje przegrody nosa.

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego otolaryngologa na okoliczność ustalenia stopnia niepełnosprawności u wnioskodawcy w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – Dz.U.123, poz.776 oraz § 3 pkt 2 rozp. MGPIPS z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności – Dz.U.139, poz.1328., a w szczególności ustalenia czy wnioskodawczyni może zostać zaliczona do jednego ze stopni niepełnosprawności.

W wydanej w dniu 06 sierpnia 2013r. opinii biegły sądowy otolaryngolog rozpoznał u wnioskodawczyni min. przewlekłe zapalenie uszu środkowych, obustronny niedosłuch, przewlekły zanikowy nieżyt nosa i wydał opinię, że wnioskodawczyni z przyczyn laryngologicznych nie jest osobą niepełnosprawną. Zdaniem biegłego sądowego

występujący u wnioskodawczynie obustronny niedosłuch nie jest protezowany i jest zachowana społeczna wydolność słuchu.

Dowód: opinia biegłego sądowego otolaryngologa z dnia 06.08.2013r., - k.52 akt.

Z wydaną w sprawie opinią biegłego sądowego wnioskodawczynie nie zgodziła się, ale nie wniosła do opinii zastrzeżeń merytorycznych. W piśmie procesowym z dnia 05 listopada 2013r. wniosła o wydanie opinii uzupełniającej celem zadania biegłemu pytań sformułowanych w tym piśmie. Zdaniem wnioskodawczynie stan jej zdrowia uzasadnia zaliczenie do jednego ze stopni niepełnosprawności.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 69 as.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego sądowego otolaryngologa.

W trybie art.162 kpc pełnomocnik wnioskodawczynie złożył zastrzeżenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Zgodnie z art.2 pkt.10 i art.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych –Dz.U.123, poz.776 ze zm., niepełnosprawność oznacza trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w szczególności powodującą niezdolność do pracy. Ustala się trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. W art.4 cyt. ustawy ustawodawca zawarł definicję stopni niezdolności do pracy i tak min. **do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszona sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.**

Dla oceny stanu zdrowia wnioskodawczynie i ustalenia stopnia niepełnosprawności wydane zostały w sprawie opinie biegłych sądowych: chirurga ortopedy, neurologa i otolaryngologa. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawczynie nie jest osobą niepełnosprawną żadnego stopnia.

Sąd podzielił dokonane przez biegłych sądowych ustalenia i przyjął wydane w sprawie opinie za podstawę swego rozstrzygnięcia.

Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegły wydający opinię w sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego jak i jego rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 §1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Skoro wydane w sprawie opinie biegłych sądowych są jasne, logiczne w zasadzie nie podważane przez wnioskodawczynię poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Zdaniem wydających w sprawie opinie biegłych sądowych aktualnie w stanie zdrowia wnioskodawczynie nie stwierdza się takiego ograniczenia standardu funkcjonowania w życiu społecznym, zawodowym i osobistym, które uzasadniałoby ustalenie co najmniej lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki

czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Jednocześnie, Sąd nie podzielił i nie uwzględnił zastrzeżeń wnioskodawczynie zawartych w piśmie procesowym z dnia 05 listopada 2013 r. złożonych do opinii biegłego sądowego otolaryngologa i oddalił wniosek o wydanie opinii uzupełniającej. Zastrzeżenia te są niczym nie popartą polemiką z oceną biegłego i opierają się na ocenie stanu zdrowia samej wnioskodawczynie. Zdaniem Sądu samo niezadowolenie z opinii nie może być podstawą do wydania opinii uzupełniającej skoro biegła swoje stanowisko uzasadniła.

Zgodnie z art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy. Z tego też względu zastosowanie art. 286 k.p.c. pozostawione jest uznaniu sądu.

Tym samym, za bezzasadne należało uznać zarzuty wnioskodawczynie, iż stan jej zdrowia uniemożliwia wykonywanie pracy zarobkowej zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

Wnioskodawczynie nie spełnia więc kryteriów niepełnosprawności w stopniu lekkim o jakim mowa w art.4 ust.2 cyt. ustawy z 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Mając więc na uwadze treść opinii wydanej przez biegłych, oraz przeprowadzone wyżej rozważania Sąd uznał, że nie było podstaw do zaliczenia wnioskodawczynie do co najmniej lekkiego stopnia niepełnosprawności. Odwołanie wnioskodawczynie nie może zostać uwzględnione i podlega oddaleniu

Z tych względów na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc należało orzec jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach w pkt II zapadło zgodnie z art.102 kpc.